

den gældende afskrivningslovs § 19 A og § 23, stk. 1, 1. pkt. Forslaget indebærer imidlertid, at afskrivning på installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger også skal ske på grundlag af anskaffelsessummens kontantværdi.

Afskrivningen sker ifølge bestemmelsen på grundlag af anskaffelsessummen for bygningen m.v. Dette indebærer, at prioriteringsomkostninger - herunder kurstab - samt udgift til erhvervelse af byggegrund selvsagt ikke udgør en del af anskaffelsessummen eller en del af forbedringsudgifter, hvorpå der kan afskrives. Dette princip fremgår direkte af den gældende lovs § 29 B, men er ved forslaget ikke fundet nødvendigt at medtage i lovtæksten.

Til § 18

Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., afskrives udgifter til ombygning eller forbedring særskilt, jf. § 17. Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 21, stk. 1, og det følger af henvisningen til § 17, at udgifterne afskrives med den afskrivningssats, der i øvrigt anvendes for bygninger og installationer. At afskrivningen skal ske særskilt er i overensstemmelse med den gældende lovs § 25. Såfremt udgifterne er afholdt i samme indkomstår, kan afskrivning - efter 2. pkt. - dog foretages under ét for de pågældende udgifter. Hvis der således er tale om udgifter til anskaffelse af en bygning, og der tillige i samme indkomstår foretages ombygning eller forbedring af den samme bygning, kan udgifterne lægges sammen, da afskrivningsforløbet bliver det samme. Bestemmelsen i 2. pkt. svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 25, stk. 1, 2. og 3. pkt., jf. stk. 2.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 om straksfradrag for ombygnings- og forbedringsudgifter er dels en sammenskrivning af den gældende lovs § 21, stk. 2 - 4, dels en række materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Udgifter til ombygning og forbedring kan efter forslaget straksfradrages i det omfang, årets udgift til ombygning, forbedring og - som noget nyt - vedligeholdelse ikke overstiger 5 pct. af afskrivningsgrundlaget for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Vedligeholdelse skal indgå i den del, der vedrører årets samlede udgift, for at lette administrationen af bestemmelsen. Herved vil visse problemer med sondring mellem udgifter til forbedring og vedligeholdelse kunne undgås. Den administrative letelse består i, at når udgifterne ikke overstiger 5 pct. af beregningsgrundlaget er der ikke behov for at tage stilling til, om disse vedrører vedligeholdelse eller har

karakter af ombygning eller forbedring. Dette indebærer imidlertid en vis skærpe af reglen, da udgifter til f.eks. forbedring i år, hvor der er store vedligeholdelsesudgifter, ikke vil kunne straksafskrives i samme omfang som hidtil.

Efter den gældende lovs § 21, stk. 3, er der to grundlag for beregning af størrelsen af det maksimale straksfradrag for et indkomstår. Beregningsgrundlaget er afhængigt af, hvornår bygningen er anskaffet. For bygninger anskaffet den 1. januar 1982 eller senere anvendes som beregningsgrundlag afskrivningsgrundlaget for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Er bygningen anskaffet før denne dato, anvendes ejendomsvurderingen som beregningsgrundlag.

Med lovforslagets § 18, stk. 2, 1. pkt., foreslås det for det første at harmonisere beregningsgrundlaget for alle bygninger, således at der ved beregningen altid benyttes afskrivningsgrundlaget for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages.

Der foreslås for det andet en vis stramning af selve beregningsgrundlaget.

Det følger af gældende praksis, at er der flere afskrivningsberettigede bygninger på samme ejendom, indgår afskrivningsgrundlagene for samtlige afskrivningsberettigede bygninger på ejendommen i beregningsgrundlaget. Det gælder, selvom en forbedring eller ombygning ikke foretages på alle afskrivningsberettigede bygninger men eksempelvis kun på én af flere bygninger på ejendommen.

Det må anses for u hensigtsmæssigt, at beregningsgrundlaget i dag er *alle* afskrivningsberettigede bygninger på den ejendom, hvor den bygning, der ombygges eller forbedres, er beliggende. Den nuværende måde at opgøre beregningsgrundlaget på har som konsekvens, at adgangen til at foretage straksfradrag for en given ombygnings- eller forbedringsudgift bliver afhængig af, om der på den pågældende ejendom - tilfældigvis - findes andre afskrivningsberettigede bygninger. Jo flere afskrivningsberettigede bygninger, der findes på en ejendom, jo større mulighed vil der således være for at kunne straksfradrage en given udgift til ombygning eller forbedring af en enkelt bygning.

Det foreslås derfor, at beregningsgrundlaget for straksfradraget bliver afskrivningsgrundlaget for kun den bygning, som ombygges eller forbedres. Det vil sige, at ved opgørelsen af, om udgiften til ombygning eller forbedring af en bygning kan straksfradrages eller skal aktiveres og afskrives på normal måde, er det afgørende, om udgiften udgør under 5 pct. af afskriv-